

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی

۱۷۲۶۴

طباطبائی دوره صفوحه

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب طباطبائی

مؤلف خواجه نصیر

مترجم

شماره قفسه ۱۷۲۹۴

جمهوری اسلامی ایران

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

۲۰۸۴۲۹

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب طباطبائی

مؤلف نورالله آشیر

مترجم

شماره قفسه ۱۷۲۹۴

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۲۰۸۴۲۹

۱۷۲۶۴
—————
۲۰۸۴۲۹

و نیز ^{خون} لَو نضاع است و آتش الوجه و غوره و انار و انار دانه
 و در شک و غم هم بدین طریق است. اما به مرغ احتیاج ندارد
 آتش گیلکی

گوشت او را با چوبه یا چوبه ریزه کنند. بعد از صاف کار نمود
 بسیار و پیازهای کوچک در است پندارند. چون نیم پخته شود
 شکش کوفته بدهند و جعفر و نعناع تر و خشک از لوازم است
 این برنج ندارد و اگر اندک آرد برنج بدهند احباب دار می شود
 این آتش را نه رنگ می پزند

آتش ماست
 گوشت او بره می باید مع دنبه، و جگر و کله تر و چون
 پندارند شبت تر و ترخان و حتر و پودینه و نعناع
 تر پندارند

فصل

در بیان آنکه استاد کیست و صفت استاد چیست
 استاد آن است که به هیچ وجه من الوجوه از ابتدای آتشها از
 کار خود غافل نشود و به امید هیچکس نگذارد و عجب و غرور که
 از فعال شیطان است به خود راه ندهد و بدینت و دانست
 موصوف باشد

صفت او

و ماست لین چکیده می باید

آتش حلیم

گندم کوفته بیندازند. چون بترکد گوشت پختی بیندازند
و کوفته های بزرگ، مصالح آتش حلیم ادویه و زنجبیل و دار

چینی است

رشت خشک از لوازم است و بزرگ او جز در اسفناج و شلغم است

و نخود در دست می باید

آتش عاشورا

صفت او آن است که چون گندم بچرخد و بترکد گوشت او را

مع رنجه پارچه کرده بیندازند و نخود در دست و با دلا
و عدس و لوبیا و سیاه چشمک اینها علی حده جوئانند

اینها علی حده

اینها علی حده جوئانند و داخل نمایند
و سرسنگ و شالی و خرما و انجیر و غیره
کرد و و غیره و زعفران و پاشنی داخل
نمایند **آتش جو** با غوره جو بطریق
گندم کوفته بچرخانند و زرداب او را
بگیرند و چون گوشت و جو و نخود و پیاز
او پخته شود که در ریزه کرده بیندازند
و آب غوره بدهند و پاشنی قند و نعناع
تر و خشک لازم است **آتش ترخان**
ترخان شیر و انار و غوره و ماست
هم بیک طریق است و صفت او آنست

درین اندام هم

سلسله بلاد

که چنان گوشت و پیاز و نخود پخته شود ترخان
کوفته بیندازند و قسم ترش را چاشنی لازم
اوست و چقدر لازم است **اشک کند**
سیر بطریق اش حکیم گیرند
و چقدر بار صبح بار صبح مغز جوز و سرکه
دش بانی بعد از آنکه سرکه و چاشنی
و سیر داره باشند اجناس مرکب در بیندازند
باب سیم در افتاد در افتاد م شده بلاد
و غیره **شده بلاد** سده گوشت از
بره مرید و مرغ داخل نمایند و بعد از
کف گرفتن و صاف کار آب گوشت جدا

نمونه

نمونه گوشت بره را بدان گوشت بیندازند
و نخود و قشر نمونه و قلم دار صبر بیشتر و پیاز
و زیره که از تر و فلفل و زنجبیل و فلفل و
هل بیندازند و در روغن بسیار چنانچه بکنیم
برنج را سه چارکر روغن بدهند و چون
گوشت خرا شود برنج انداخته کوفته
بره بیندازند و سبزی از هر زرد کلم و اسفناج
و ادویه حاره کوفته به سبزی بیندازند و
مصطکی دانه را آب سرد کوفته از دستمال گذارند
داخل نمایند و مکرر دست نمونه بکشند **لبنی بلاد**

کبکشت بره است مع جگر و دهنه و چون
برنج نیم رس شود است بدهند و روغن
چندان بدهند که بسی دهد و سبز این
نفع از تر در فغان و ششیت و سحر و
بودینه و نفع از خشک و سیر از لوازم است
شلم بلا و لیمو و نارنج کوشت اینها
مرغ است و چون برنج نیم رس شود آب
لیمو یا آب نارنج مع چاشنی قند بدهند و روغن
این بسیار مرغ به وقت لم دار چمن نیشمار
شلم بلا و عنوره و الوهم و رت

و انار

کوشت مرغ جهنم میان آتش و کوشت
سینه مرغ جهنم کوفته مغز پسته
و بادام کشمش سبز و پیاز و زرد
و هل و بجنک و دار چمن و زعفران
و لیمو و سبزه و نفع **شلم**
دوم فلیم انار کوشت جهنم
میان آتش و کوفته و زردک
و پیاز و جعفر و کدو و سیر اندک
و کشمش سبز و نخود و لیمو و فلیسی
و آب انار و برنج ساییده قدر سبز

و نفعش در کشیدن دوشاخ و هل و
 میخک و فلفل و زعفران و قند
 چهل و هشتی **قسم سیم**
 قلیه انار سیج بر دوش سوجایی گوشت
 و بادجان و آب انار و مغز گردو
 با انار دانه سبید و هل و
 میخک و فلفل و دارچین و زعفران
 و سبز و نفعش و بیاض **قسم**
چهارم قلیه نیم گوشت چهل
 میان اش و قلیه بیاض و کدو و گوشت
 سبز

سبز و نخود و لیم و قیسی و فلفل
 و هل و میخک و دارچین و زعفران
 و مغز پسته و بادام و سرکه و قند
قسم پنجم قلیه غوره و برنج
 سبید و قند و فلفل و میخک
 و دارچین و زعفران و سبز و نفعش
 و کشیدن و بوردینه **قسم ششم**
 قلیه نارنج و لیمو گوشت مرغ چهل
 میان اش و کوفته و مغز پسته
 و بادام و کشش سبز و قیسی

و بیاز و زردک و نخود و پسته و آب
نارنج و بالبو و سبزی و نعناع و فلفل
و هل و میخک و دارچین و زعفران و قند

بخانه چاشنی قسم هفتم ه

قلیم گوشت جله میان اش و کوفته و
جعقند و سیر و پیاز و برنج و بید
قد آب انار و قند و فلفل و هل و
میخک و دارچین و سبزی و نعناع و
کشیز و مغز گردو و قوی

قسم هشتم ه

قلیم غرور

مصالح

مصالح هر موافق است

گوشت مرغ جله میان اش و کوفته

و نخود و لیمو و کشمش سبز و پیاز و

زردک و سبزی و نعناع و کشیز

و فلفل و دارچین و هل و میخک و زعفران

و تمر هند و بزرگد و قند چاشنی

قسم نهم ه

قلیم انار و برنج

گوشت کوسه جله میان اش و قدر را

کوفته و بخته با روغن برشته نمایند

و انار دانه با مغز گردو ساییده و

فلعل و قدر آب دوش ح اگر
بهر آب غرا با غرا کوفته عوض
آن بقدر یک پیاله و توه ضرر داخل
نمایند و سبزه و نعناع کلمه بروشیز
سایین داخل نمایند و دارخیز
وز عفون و بیل و بیک قسم دهم
قلیم غوره پنج ماهه تازه بزرگ و با کوبیده
با روغن برشته بعد از آن آب غوره
با نعناع و کشیز و کلمه پر با یکدیگر ساییده
باشند داخل آب غوره نموده اگر چنانچه
دارخیزند

دار خواستند قدر کنند و الا معمول
پیرماشتی است قسم یازدهم
قلیم خشک کاج با قلا و تازه و گوشت
مهره کوسفند و روغن و سیر خشک
و شبیت تازه قسم دوازدهم
قلیم سوجین با روغن و گوشت کوسفند
و جعفر و کشیز و مغز گردو با آن را
ساییده و سرکه قسم سیزدهم
قلیم سوجین بنومراییه با آب
انار و مغز گردو و کشیز و نعناع را با هم

سبیده داخل نمایند

باب

دوم متنجین با مرغ سمی و بخورد

و لپه و کشش سبز و زغال اخته

و مغز پسته و مغز گردو و بادام و

روغن و پیاز و زردک و زرده تخم

مرغ و فلفل و زیره و هل و میخک و

دارچین و زعفران با گوشت داخل

نمایند **باب**

سیم اقلام گوشت که چهارست

صم اول

قسم اول گوشت لاکر

تخم مرغ و روغن و انار و دانه و مغز

گردو سبیده و کشش سبز

و پیاز و سبزه کبر و فلفل و دارچین

و هل و میخک و لایه که گوشت را بپزند

بازار بخته بعد از آن اجزاء را در هم بپزند

او کدرشته و گذارند که نرم نرم بپزند

قسم دوم گوشت کوشش و گوشت

و روغن و تخم مرغ و پیاز و فلفل و

دارچین و هل و میخک و زعفران و سبزه

و کبر بدستور بعل اورند **قسم سیم**
گوگرد، قلاو، بشلاد تخم مرغ و روغن
وانار دانه باغی که در آب بید و خشک و
شبت و زعفران داخل نمایند
قسم چهارم گوگرد مرقع تخم
مرغ و روغن زیتون کشش سبز و مغز پسته
و بادام و زغال افته و انار دانه
باغی که در آب بید و زرشک پدانه
و فلفل و پودینه و پیاز و فلفل و دار
چیز و هل و بیکر و قند و پیاز داخل نمایند

باب

باب
چهارم عن شمر گوشت را
با شکربید زرده تخم مرغ
و زعفران و فلفل و دارچین و هل
و بیکر و دانه و پیاز و فلفل کشیده و
نمایند **باب**
پنجم در افتام شش
در رنگه چهار قسم است **قسم اول**
شش در رنگه بادجیان که بادجیان
و روغن تخم مرغ و پیاز و مغز گردو

دانه سبیده و قلفل را حنل
 نمایند **قسم دهم**
 شش روز که کل در چینه با قند
 تازه و تخم مرغ و سیر تازه و زرد
 و پیر تازه داخل نمایند **قسم**
سیم سیر اچ روغن و سیر
 تازه و تخم مرغ و شبیت تازه مع
 پنکه مرغ و قاز بدینطور را حنل
 نمایند **قسم چهارم**
 شش روز که انار و عنبره انار
 سایین

سایین و قلفل در از چینه و پیل و پنکه
 داخل نمایند **قسم سیم**
 کباب گوشت گوشت کوسفند
 یا بر گرفته سبزه کمر و جعفر و پیاز
 کباب و سرکه چمن با سرکه گوشت و
 قلفل داخل نمایند **قسم چهارم**
 گوشت کباب سوخته مرغ یا اردک و مرغ
 کرد و با انار دانه سبیده کشمش
 سبزه و زغال اخته و پیل و پنکه
 و از چینه و زعفران داخل نمایند
 باب هفتم

سبید و نقر کرد و و پیا و پیکه
 مرغ و قاز داخل نمایند **باب**
ششم از آن که کیا بها
 که چهار قسم است **قسم اول**
 کتاب بوقلم مرغ مستی و زغال اخته
 و کشش سبز و نقر کرد و با انار
 سبیده نقر بسته و بل و میخک
 دار چین و قند و سرکه و صندل ساییده
 قدر در داخل نمایند **قسم دوم**
 کتاب مرغ و مرغ و انار و نقر کرد

بسم الله الرحمن الرحيم

۱
 سکر و پیاس و عدد به قیاس مرغان منعم حقیقی را
 که نیک جلدش و نفوذ خلیش قاف تا قاف
 کشیده و فحمت احسان او را مورد و مار و مرغ
 و جن و انس چیده
 بیت

۲
 ایدم ز میخ نفوذ عام اولت برین خوان یغما چیدن
 چنان پس خوان کرم گستر که یسبح در قاف روز خرد
 و از الطاف میسایت و رحمت بیغایت او را بار بار
 الزان رسیده و نهایت خوان او را هیچ شئی ندیده
 و نشنیده که بر بیان ما اعظم شأنه و لا اله غیره

۱-۲: شکر معصوم

۲ این دو بیت از بولسان سعدی است و در جایها
 مختلف با اختلاف ضبط دیده شود

بیت
قدرت اوست که پروردگار
طوطی ناطق را در گیسوان مقال

حکمت اوست که پروردگار عقل
تا نهد شرح حدایت بیستان

و درود نامعدود و تحیت غیر محدود بر زمره انبیاء که
زهره اظهار زهره و یار از آن نیست که بر آسمان
عصمت و تقوا [ای] آن که مخالف قانون شرع
باشد چنانچه آورد که «اولئک علیهم صلوات من ربهم
و اولئک هم المودون» خصوصاً بر عظمه بزرگوار که
قائل بکلمه «انا و علی بن ابی طالب» الله تعالی قبل ان
یخلق آدم باربعه عشر و الف عام بر خاص و عام

۳-۴ پرورده ۱-۴ یارائی و

و در میان مرتبه ولایت بین خلق مشتمل گشت که
«انا و علی من نور واحد و علی منی و انا منه»
و در در دنیا بر اظهار و اقتدار خویش مشتمل بر نعمه
«انا مدینه العلم و علی بابها» شد
احمد مختار سلطان رسل عظمه ذات خدا و عقل کل
مناجات

بزرگوار خدا یا به حرمت قلوب منکسره و غیرت
قبور مندرسه اولیاء الله که ما را و یاران ما را بر
جاده مستقیم سرایت محمد مصطفی صلوات الله
علیه و آله ثابت و علم سلوک ما را در حقایق
معتدله علی المرتضی علیه اکمل الصلوات
و السلام

قائم دار، به حکم «الناس علی دین ملوکهم»

نظم

هزاران جان شیرین بادایار [۱] الف

فدای هر قضی آن شاه لبرار (۴)

پس از عهد دار و نعت نبی

بگو عده و ولایت علی (۴)

تو لا یکن بر شرف دین

تبراکن از دشمنان یقین

اما بعد بر رای اصحاب فضل و هنر

مخفی نماند

بعد بر رای اصحاب فقیل و هنر مخفی نماند
که خاک راه علی ولی الله الفقیر الحقیر
نور الله چون مدت مدید و عهد بعید [۵]
است از تادیبی که شاه سکندر شان
جهت مکان شاه اسمعیل واضی رحمه
الله علیه لواهی حشمت و رایت عظمت
و علم سلطنت برافراخته که بسزای
و لشعایه بود ابا عنجد بامر طبایخی در
سلسله مذکور قیام و اقام نموده
الیوم پیمانعت و حسب الامر پادشا

جم منزلت فریدون مرتبت سلیمان
حشمت کهنیر و صولت قیصر جاه
خاقان پناه ملایک سپا ظل الله اشرف
اقدس ارفع اعلی شاه عباس حسنی
باین فقیر رساله و رعلم طباطبائی بیان
نمود که طالبان این علم را فیضی نسیب
شود بدان و آگاه باش ای طالب سفره
خلیلی که اصل طعام بیش از پنج قسم
نیست و این نکتہ از پنجهت بر یک
فصل و پنج باب و مقدمه و خاتمه ختم نمود
و در این

نمود و هر بابی بر چند رنگ طعام است قسمت
نموده میشود و مقدمه در ذکر بوق و باقلا
و او جان عمر و غیره کوثر و خاغنہ دار پنج
اراده طبع فقیر حغیر مرتعصر باشد
والله التوفیق ^{بیت} کرام اسم رساله را بپیری
ای یار بشنوز من خستہ دل بمقدار ده
شما نکه الحیوة فامش بیقین چون
هست حیوت در قی بمقدار ^{باب اول} از باب اول
در تعریف خشکد پلا و دانی و کلامه او
^{باب دوم} در اقسام پلا و ترش و شیرین

و ساده و این در سه فصل ذکر میشود
فصل اول دو ساده **فصل دوم** دو ترش **فصل سوم**
 دو شیرین **باب سیم** در اقسام قلیه ترش
 و شیرین و ساده و بورانی و این نیز بر سه
 فصل است **باب چهارم** در اقسام اشارد
 تیره و غیره **باب پنجم** در اقسام شکر و کشک
 و هر سه پیش از آنکه شروع در مقول شود
 فصل را بیان کند در آنکه استاد کیست و
 صفت استاد چیست بد آنکه استاد است
 که بهیچ وجه من الوجوه از ابتدائاتها
 آغاز

از کار خود غافل نشود بایستد هیچ کس نکذا
 رد و عجب و غرور که از صفات شیطانست
 بخود راه ندهد و با طهارت و دیانت باشد
 و خالی از صلوٰه و صوم نباشد و از مناهیه
 نزه باشد طاهر و باطن خود را پاک و پاکیزه
 سازد و اسباب و آلات طبع را پاکیزه
 نکه دارد خضوصاً در آب کشیدن و سبزی
 و غیره که لذت طعام از دست و استاد
 باید خلیق و جلد دست باشد و از پیشتر
 و پیمای و از افعال زیمه اجتناب نماید

نظر هر که او نیک میکند یا بد کند نیک و بد هر
 چه میکند یا بد **مقدور** در اقسام باقلا و بوق
 و غیره بدانکه باقلا و انسبتی بطبعی ندارد
 و بقنادیان دارد و چون میزات حلال است
 و عبادت رسید در سلک اطعمه می آوریم
 بدانکه باقلاده اقسام دارد لجه مشهور مغز
 بادام و پسته میریزند فقیر بمغز گردوی نر و
 فندق نیز بعمل آورده اند و استاد پسندیده
 اصل او آنست که از نان لواش پیزد که بشیره
 کش و دندان گیر نمیشود و این از نان شک
 برین

می پزند املاطوب نمیشود و لشت میشود
 طریقه آنست که این مغز را را مغشتر نموده
 و بگویند و آنرا پاشیده و غن و عطر داخل
 نموده بمجوشانند تا حل شود بعد از آن
 لواش را بریده از آن حلوائی رکن و بطریق
 سبوسه بروغن بادام یا بروغن کونشت
 بر روز سرخ نمایند چنانچه اندرون خام
 نباشد و بعد از آن بشیره قند بمجوشانند
 تا قوام آید و مشک را با کلاب حل نموده مرتبه
 مرتبه مرتبه بدو پاشند تا آنکه نرم شود

و خشک نباشد و از هم نپاشد که عیب است
 بچنی فغفوری کشیده مقرر بسته را با قند
 و مشک صلابه نموده بدرون آن پاشند **نظم**
 بزرگ نیز میزنند و در روم بسیار ترتیب
 می نمایند و صفت آن نان تنک را بقاعده
 و طبق که ظرف آنست مژود بپزند و بروغن
 سرخ نموده ورق ورق مذکور را در آن
 طبق میگذارند و عدس پخته بریزند تا ده
 ورق و کنارهای آنرا بخیمر بکشند و بشیره
 نبات یا قند مکرر یا مشک و کلاب بعد از آن
 آمیزند

مذکور
 تنک نموده
 کرده
 بار
 ورق
 و

احتیاج بکار بپزند و در میان بشیره بمرو
 بجوشانند تا بحال برسد الحق چیزی
 مقبول و مطبوع است از نانی که ترکان
 بز ملج کونیر میزنند صفت آن آنست
 که بز ملج بطریق مشک بپزند و بروغن سرخ
 نموده در بشیره قند یا مشک و کلاب بجوشانند
 و مغز پسته داخل نموده بکشند و این
 بجهت آذوقه راه اعلاست **نظم** صفت
 او آنست که آرد علرا را با آرد نیم بر اعلا برکنند
 و بار و روغن و خمیر مایه و شیر خمیر نمائند

و بدستار سفید آب کشیده پیوشانند
تا ساعتی نمایند بعد از آن قیحه و ذنبه بطریق
دانه خشنی اش تق داده گذارند تا مصل
شود و بر روغن جمدل شود و بسیار
وادویه اعتدال در زیرند بعد از آن آب
لیمو داخل نمایند و قند چاشنی کت و بلور
چین یا کبوترچه و اگر آنها بهر نرسد
مرغ مهر نموده زیره کنند و داخل قیحه نمایند
تا مزه آب لیمو وادویه جذب نمایند بعد
از آن گذارند که قیحه سرد شود و خفیه

مذکور را

مذکور را کند مقابل گردوی پوست دار بکنند و او را
تفک نموده به طبق نقره یا مس سفید روغن آب
کرده و صاف نموده بریزند و آن ورق را بیندازند و
با روغن بریزند تا شش ورق و بعد از آن مرغ را چیده
و قیحه بر سر او ریزند و بقاعده [۳۳] مذکور نش
ورق دیگر بر بالای آن بیندازند
و بعد از آن کنار او را بر طبق بلکه پائین تر بریزند
و طبق دیگر بر سر او نهاده بالا و زیر او آتش بریزند و
هوا را آتش سرخ نمایند که نوزد و اندر روش خام
نباشند و بعد از آن که سرخ شود روغن او را

لور اگر گفته به طرف دیگر بردارند و قدر را به آب
سماق نخته بدو میافشند و بلکه بر روی نورک
با نثار مذکور چیزهای مناسب می نویسند و این
صنعت طباطبائی است بسماق اطعمه درین باب
می فرماید

بیت

نورق نیست چیزی در جوابه
خداوند را آن ده که آن به
و این نورق به «بلدرچین بورقی» معروف است
و در زمان شاه اسماعیل ماضی را را الله بهر حال
این علی حده بوده و چند نفر فرارشی بیلدار

نفر بیلدار و فرارش در خدمت او بیم و جواب
از دیوان اعلی میخوردند که هرگاه در صحرانوار
اعلی بورق میفرمودند و بیلداران زمین را
سطح میکردند و فرارش چو در میکشید که
حایل باد باشد اما حال آنکه آن شده و این
تکلفات بر طرف است **جانب**
بسیار داشت که جانم بسیار طعام لذت
خوشخوار است صفت آن قیم اعلی
که در بورق مذکور شد الا این در شش باشد
و غیر نیز همانند است و بیکرند اما نمیرا ورا چند
نوبت شک نایبند و باز کننده گرفته بقا

تنگ نموده و قییم در میان او نهاده به بندند
 و کتار را در اینست بچ عظم سرخ ناسینه
 و قند را با آرد سماق و عطر صلابه کرده
 بپاشند الا در جایی که سرد شده باشد که اگر
 سرد بشود مجسم او کارگر نباشد و سرخ
 نمودن و بستن او در کمال دارد و در عالم
 انصاف یقیناً او که دو تفور است کار یک
 شکر دیشته بهلوان کامل است بشرط آنکه
 در کمال نراکت باشد و با سرد شدن نکشد
 اما درین روز کارده قاب او را یکبار کسی
 میزد **بورک** **دیگر** بطرز سنوسه
 و کوچک تر از و از آن تنگ میسازند و قییم
 و سار

و سار را بطرز قییم است فاقاست و به وجود
 افتاب غرض نماید والا در حد ذات خود
 جهت از قییم اصل است **باب اول**
 در تزیین خشک که پلاو و آنچه لازم است
 بدانکه خشک که پلاو طعام سلامت سلاطین
 پسند است و الحی طعام بزرگان است
 زیرا که مصباح لبی و ملازمه پیشمار دارد
 و از جمله اقلام قییم با از دست و چون
 طولی دارد در باب سیم که تعلق بقلیه دارد
 خواهد آمد اما کباب بره و کباب مرغ درست
 دو غزم بره و شش کباب و کوفته کباب
 و کباب برک موکبوش بره و کباب

قرقه دروغه گوشت آهو و کباب غارت
بر و از دست اشکنه و طهلو و سایر طهور
ماکول اللحم لازم است و کباب دلو قایم
است اشکنه و متنجنه با هر و گو گو و اگر شروع
به وصف اینها نایم بطول را بخوابد و این
است م کباب است در حسین خان کباب
بسیار بنزاکت طبع مرغ که در تارخ
نقصه و نود و نه برعت الله و اصل شد
و گو گو نیز با هم است اول گو گو بزرگ
و کتا به او را پنجاه عدد تخم مرغ می کشید
و نیمه کوفته که بعد از بختنه شدن او را نازک
قیمه نمایند و سبزی که کشیده تا و تقطیع تر و
کشیز

کشیز و اگر غنای بدل اینها است و بیاز
بعد از احتیاج قیمه نمایند و اگر فصل با فلی تر
باشد مقشر غنای داخل نمایند و اگر فصل
انار میخوش و اگر فصل غوره یا الوجه باشد
استخوان بدر کرده و قیمه غنای داخل نمایند
و اگر اینها باشد آب لیمو بعد از احتیاج
و طفل و زنجبیل و دار چین بعد از احتیاج
کوفته داخل نمایند و مقدار سه چهارک
روغن در آن به بریزند و بعد از آن اجزاء را
مزکوره را با تخم مرغ ساخته در آن به بریزند
و سراد را پوشین اش که اعتدال نمایند

و بسیار مرد کامل دستار پسند میباید که
او را از هم پاشد و بعد از بختن چهار
حقیقه منضم بر بلا خشکه بلا و بگذارد
وقت او مقدار چهار انگشت مر باید و
اندرون او با نند خانه زینور مر باید
و اگر پیش ازین اغراق نمایم بچنگ که از
ناگز از هم بیاشد و کوکور مدور و کوکور
مدور و کوکور دیگر که با اصطلاح جیلانیان
لا کردان میگویند اگر بشیر اینها قدم
زینم موجب درد سر خواننده و نویسنده
میشود و برخ خشکه بلا و بغایت الغایت

سفید و

سفید مر باید و دیگر او همیشه صفار کرده
میباشد نموده و او را بعد از دم نمودن اگر اندک
روغن بدهند میشود و بعضی ماست را دروغ
آب نمزم میدهند و بدینیت و سلاطین
چیلان خشکه بلا و از زرد مر کنند و آن
هم شصیت **یغدادی پلاو**
نیز قشعی خشکه بلا و است صفت او است
که خشکه بلا و که بچسته شد بران کوکور که
قبل ازین مذکور شد طیار نمزم روغن در دیگر
کرده نخود مفسر بچسته داخل نمایند و آن اجزاء را
در دیگر مع تخم مرغ بریند و برهم زنند و

از بخت شدن و بر سر خشک بباد بریزند و
 در زمینی بباد میشود و حتی لذت و عجز
 میشود و این طریق کو با که عام نشود
دشستری نیز شهر از کو کو است
 صفت او آنست که گوشت بدر چوب
 یا قوه بکشد و بخت که هر کدام باشد بخیز نموده
 ریزه کنند بعد از آن بروغن سرخ نمایند
 و در تابه بجایینند و پیاز حلقه سرخ
 نموده بالار آن بریزند و انار ترش را به
 نموده با بفتاع تر و ادویه کوفته بد و پیاز
 و تخم مرغ بر سر او بشکنند بشرط آنکه بهم مخلوط
 نشود

نشود و آب لیمو یا انار یا غوره هر کدام
 بهم رسد بقدر احتیاج بریزند و ادویه
 کوفته بپاشند و ادویه بقدر احتیاج بکار
 برند و سوزان را بپوشیده اش بر و بگذارند
 و بعد از پنج تنی چهار حصه نموده بر خشک
 بباد بگذارند و بعد از پنج تنی و ما هر نیز لازم
 خشک بباد است و او نیز با قوام است
 اول آنکه عام است که نمک سوده و سرخ
 نموده میشود و هر حبس را هر یک بطریقت بکنند
 میشود **ماهی غزل** که را از بخت و جبر روان
 نموده بکشد و اندک نمک لازم است و این نمک

ربدان خمیر که با صطلاح طبایع بلکاج میزنند و سرکه اعلی و تند مع رغنفران چاشنی
 آلوده بروغنه سیخ غنقه بعد از آن سرکه میکذارند و بعد در جوش نهند تا بقوام
 تند و سیر بر و افش نند و بر بالا خشکند و این قسم را علیحدّه بنظر میکنند
 بلا و بگذارند و ماهی نهند که در آب اری میزنند و این را ولوقیا دستور میگویند و
 مرشد و نرگست بسیار دارد او را بعد از آن سرکه غنقون با انواع میزنند بعضی او را آب
 زرشک و مغز گرد و در نرگست جوش نهند و این قسم را بقله میگویند نوع دیگر
 چون سرخ شد در تابه چیده و پیاز حلقه و کشمش سبز و ادویه کوفته بر میکشند
 و سرخ کشیده کباب میکنند و سرخ ماهی سرخ که از شیر و آن مرآبه چون
 بعد از منقشر نمودند بلفور کرده افش نند

و سرکه

برای نیشور درخت بر این پلاو خواهد
و هر که به پیر دراز مشهور است او را قطع
قطع غنم به پنج کشیده کباب میکنند
و در تنور بر این مینمایند و کباب هر غنم
آه را نواب بایون اشرف اقدس ارفع
اعل شاه عباس تفرق اعلی غنم اند و این شنبه
و بلکه دیدنیت از جمله پشت مار و غیره را
مجموع ریشم و رک و بر او را پر در آورده
کباب مینمایند و این مال که سه اربع عشر
والف است متعارف بنوم و گوشت
و سحوق را بهنجایی مینمایند این تفرق بسیار

یکم

یکم مستمیل و یکم به نیز تفرق
و اقتراع غنم اند صفت است که یکم کو سفند
استخوان بدر آورده و گوشت او را با کلیم
حر به گوشت و پیر بیشتر و بخود وادیه
حاره مجموعا حبث مشقل گرفته و گوشت
مرگور میباید جوش نیده و آب این را
چنان که آب نماند که یکم به پنج ان آب
مخوناید بدوزیاده نماند و از رسال دستار
سفید آب کشیده صاف نماند و برنج
انداخته بقاعده دم نماند و اگر گوشت
مرغ بعد از صاف خوردن بیندازند بد نخواهد بود

بسیار بقوت و بجزه میشود و بختن
پلا و بره باست و نفع آن تر و پود
نارنج نیز نفوذ نواب بهایون است

باب دوم

در افتام پلا و از ترش و شیرین و
ساده و این باب بر سه فصل گفته
میشود **فصل اول** در ذکر پلا و
ساده بدانکه از افتام پلا و ساده
بهتر از پلا و نیت و صفت او است
که گوشت بره را با رچم یا رچم ریزه نایند
و بعد از صاف کار شود با ریزه ریزین

جدا

جدا کرده گوشت مذکوره را در روغن
و یک لنگر را یک بره شیرین و عنبر
باید و بخورباید که بدست مقشر غصه
باشند غرض آنکه شکسته نباشد در روغن
و بدست شقال دار چینی قلم اعلی و ده شقال
زنجبیل درست و فلفل درست و در شقال
هل قرنفل بپندارند تا بکوشد مع پخته
قیمه و برنج سفید سفید که اصل گشته شده
باشد و اگر چند عدد مغز قلم بهر سه داخل
نمایند و این قسم طعام را یک آب بهر روغن
و بعد از جوش آمدن گوشت برنج مذکور را

شسته بیندازند و چون در جوش بزنند بپزند
قیمه بیشتر پنج مثقال زبیرا که از بپاشند
و نمک درست نموده و عسل به هند و سر دیکر
بخیبر بکوبند و شش در حد اعتدال در زیر
او گذارند و بعد از آن عسل سر او را و اگر ده
قدرت الهرراش بده نایند و کوفته بکوبند
بوه نازک اگر داخل نایند خارج نخواهد
بود و چون قیمه پلا و قبول مشهور و
معروف است بکرات آنها احتیاج نیست اما
قیمه پلا و را بسیار بسیار لذیذ و نازک
میباشد گرفت قبول مرغ طعمیت

که در روز

که در روز با جوشن سلاطین از واجبات است
صفت او گوشت نازک اعلی از زیره و نمک بعد
از پختن تنک آب غنچه برود غنچه را در نه تف
به هند و اندک شویا بر گوشت بکوبد با صطلاح
طبخ او را شربت مینامند به هند و چنان
حلقه بعد از احتیاج بیندازند و او را به بسیار
بریزند و بعد از آن بکوبند رسته بار یک سرخ
غنچه را بر یک طرف و نوشد سر و جوشیره
سرخ شده بیک طرف که در میان فاصله
داشته باشند بگذارند و خنما و انجیر و سرکه
و کشمش سبز و مغز بادام و شکر بلوط بپاشند

و کوفته ریخته و مغز بسته و آنها را علیحد
بچینند و عدسی بخته مثل هذا و اندک شربتی
بر در آنها بدهند که نرم بخته شود بعد از آن
برنج را بشور و بر گوشت علیحد بکوشند
و بدست رسیده آب کشیده بریزند
و بر در اجزای مذکوره بگذارند و بعد از آن
در هر پنج را که در روغن بدهند و چون برسد
بکشند تا بایه که نه او نوزد و آب
نذر شده که این صفتها در علم طبه فرعیست
و کشیدن او شکالی دارد و در سنگیرش
واجب است مگر کوره را نقاشانه بر در ^{میانه} ~~بلا~~ ^{میانه} ~~فوق~~

چید

چید که هیچ در جنس شربتی و آرد نیم نزد هم نباشد
و کوفته با آن ذکر در کشتن مرغ غنچه و پاک کرده باند
گرفته بگذارند و علیحد جوش بدهند و حقیقه نمایند
و بر سر طعام بگذارند بنوعی که تخم مرغ تا میان باشد
و به بخته و جز بخته نیز بگذارند و بعضی استخوان
در محل کشیدن با و بهش آرد یا غیره از دیگر
آورده در میان ظرف بگذارد و مکرر بگذارند و صفت
مربندارند و آنها تعلق به هم طبه فری دارد و صفت
طبه فری جلدی و چستی و خوب طبع نمودن است
و است دان در کشیدن طعام اعتراف غنچه اند
و گفته اند که بدین روش بکشی میسر می آید

مرصع پلاو دیگر است که او را طعم پلاو
 نیز می نامند صفت او گوشت مرغ را ریزه
 کرده بعد از بختن مرغ بریزند و چون مرغ نیم
 رس شود گوشتش سبز و مغز بسته و بادام و خردل
 و انجیر و سرکه و روغن بلوط و خود بسیار
 در رو ریزند و بر هم مخلوط سازند و بطریقی
 سایر طعام پیش کشیده دم نایند و هم چنین
 مذکور محل معینی دارد و از جمله خردل را بعد از
 آب کشیده بسیار به حرکت تالیقی نشود
رشته پلاو طعام معینی قرار داده اند
 لذیذ است صفت او رشته با یک بعد اعتدال
 سرخ شده و اگر اندک از حد اعتدال بگذرد

در پلاو

در پلاو سیاه میشود و بعد از محراب شدن
 گوشت مرغ اعلی را در رو ریزند و ادویه و خود
 معطر و پیاز قیمه از واجبات است و چون
 محل شده که آب بکشند رشته بسیار در رو
 بیندازند و آب بکشند و بعد از ساعتی
 روغن بدهند و بعد از کشیدن قیمه
 بازرگانه سرخ شدن بر سر او بپاشند که از کدو
رشته دیگر بطریقی قبولی میزنند و قاعده
 آن آنست که مرغ او را علیحده جوشانده
 بر سر رشته و گوشت بسیار به حرکت
 اندازند و یک رشته را نیز بطریقی رشته پلاو

و تریه بر روی او بریزند **فاما** متنجی پلاو
 هم قسم است و آنچه ترشی و چاشنی دارد است
 بکار خود گفته خواهد شد و آنچه ده است
 بخیزد و در روغن سبزی غوطه بر پلاو پلاو
 و به تریه احتیاج نیست **فلفل** پلاو
 او آنست که گوشت مرغ ریزه کنند و بعد از
 صاف کار نخود و مقشر بیشتر در رو بریزند
 و قلمها را در چمن و سم شقال فلفل درست
 در خریطه شقال دوخته و سرش محکم بسته در میان
 دیگر بریزند و این را نیز بطریق بقره پلاو یک
 آب مریمه بخت و پیاز نیم بیشتر در محل برنج

طبخ میشود اما قوشدکی او بیشتر از برنج مریمه
جوک پلاو نیز به همین طریقت اما
 جوک را بدست مریمه و سرخ نموده داخل
 مینمایند **پلاو** به به به مطبوخ
 و مقبول است صفت آن بعد از بختن
 او را در دیگر علیحده مریمه نهاد و نخود مقشر
 بسیار و ادویه هاره از هم جنبی مخصوصا
 دار چمن فلفل بسیار کوفته ریزه نازک درو
 بیندازند و روغن در رو بکنند بگذارند که
 بروغن مبدل شود و میگویند که در پلاو اول
 بقاعده در شور بار او بخت بعد از کشیده و
 بر روی آن بپیشند و آنکه که اعتدال بگذرد

در پلاو

در پلاو

انداختن خنطیم مذکور را بیرون میباید آورد
 و صبح افتام طعام خوب را به و برنج
 سفید و روغن اعلی که در میان بود **نظم**
 به صبح آش کر زبانه بود **طبخ** کر بعد سینه
 بود **باقی بلایو** و صفت او آنست که بره را
 با ریم یا ریم ریزه نمایند و بعد از صاف کارس
 خود مقشر را بر او دویم که اعتدال در درخت
 با قلی را مقشر غنم بعد از محار شدن گوشت
 برنج بیندارند و در محل آب کشیدن با قلی را
 انداخته شیت را قلم کشیده در رو بزنند و آب
 او را کشند و با زقیم لازم طعام است اگر بغیر محل
 نشود محل

نشود محل بر تقصیر نفرایند و روغن این طعام
 از سایر طعام بیشتر مرطوب و بطرز قوی تر
 بزند و بدینست **چنانکه بلایو** و صفت او
 آنست که گوشت مرغ را قلم غنم بطریق قلم
 بلا و طنج نایند **جمالی بلایو** و صفت
 او آنست که گند بعد از پاک کردن و آب
 کشیدن اندرون او را بدارند و از گوشتش
 سبز و او دویم و با زقیم بر کنند و شکم
 او را دوخته بخیز نایند بعد از آن بیرون
 آورده بشور بار او بلا و سه ده مع خود مقشر

و سیر و ادویه بسیار طبع غصه و در وقت
کشیدن گند را بر سر او بگذارند **دولمه پلاو**
نیز بدین طریق است اما پلاو او را سیر غنی باید
و یکبار دیگر قهقهه کوه سفید پریکنند **ه**
قورمه پلاو و گوشت بیکبار اعلی را زیزه
کرده و تنگ آب جوشانند بعد از خراشیدن
بروغنی دهنه سرخ نمایند تا نرم شود اگر برغنی
نزد سرخ نمایند خشک میشود و بسیار حلقه
بسیار و ادویه کوفته بجا اعتدال در و بر نیم
و بعد از رسیدن پلاو و قورمه را در و داخل
نمایند و اگر خوب طبع نمایند بدین خواه بود

برای

برای **پلاو** صفت آن است که بعد از آنکه
بره را بکشند و آب بکشند او را تنگ سر
نمایند و از او شب تا صبح و یا از صبح تا شب
و بعد از آن پلاو او را ساده و سر تنه طبع
نمایند و برنج او بغایت سفید و روغن اعلی
مکمل به و این پنج خود و ادویه احتیاج نداند
و آتش نور را کشیده دیگر را بشوید بگذارند
در تهره را بچنگند زده اندک است پرومالیده در نور
کنارند و سر تنه را بگیرند و بر بالاس تنه را
بجا اعتدال بگذارند و بعضی محل اندرون تهره را

بالوجه ضحك و پیاپی و گشتن سبز و ادویه کوفته
بر میکنند و بقاعه مذکور را ویزند و این
قسم را حله بریان نمایند و بریان مرغ
بردارند و قاز بردارند بطریق مذکوره پخته کرده
از او پزند و در نه لایحه آنهاست که بر سر
اینها بیاورند و بریان مرغ را و در منزل پزند
نمایند و هر سرخ که از شیردان مرده
او را نیز بریان میکنند اما بعد از آنکه پلاورا
دم نمایند روغن او را کمتر داده به تنور بگذارند
و سبزی مس بر سر بیکدشته چوبهار را بر یکد
چوبهار است

چوبهار است بگذارند و ماهی را بعد از شستن و نمک
سودن یا چوبهار چوبهار نموده بر سر چوبهار بچینند و سر تنور را بپزند
تا آنکه بخته شود
و بریان پلاور و شیر بطریق بریان پلاور و بره است اما پلاور او
به شیر طبع می نمایند
و این اقام بریان پلاور که مذکور شد در عالم ^{نصف}
در این روز کار بهتر از استاد فو لاد بر دنیا
کس نمی پزد و بدو مسلم است
بیت
از تو گم انصاف آید در وجود
به که عمری در رکوع و در سجود
بها پلاور
صفت او آن است که گوشت پره یا شمشک فیه
[دا] بخشنه نمایند و نخود در دست بسیار و در ^{چینی}

و طفل درست بقدر احتیاج در ورینند و زنجبیل
و جوز بویا و صمغ و قرقفل آنها را حبه کوفته
بعد از پنج انداختن بدوی پاشند و اندک غبار
داخل کنند و این قسم را یک آب طبع می نمایند
نوع دیگر - آن است که گوشت او را ریزه می کنند
و بخود مقشر و هل و زنجبیل درست و در چنین قلم
در آوی ریزند. اگر شفاف خواهد شد آتش را
می باید کشید و اگر بکشد خواهد شد.
نرگس پلاو
صفت او آن است که پلاو ساده علی حده طبع

۴

۱- ف: از «و این اقسام» تا اینجا را ندارد

۴
که بلاوس ده علیه طبع نمایند و قلیق او را تنگ
آب بپزند و بعد از غرا شدن گوشت کوفته ریزه
و پیاز و آرد و نم و بخود مقشر در ورینند
و بعد از آن کلم و جز و اسفنج بپزند از نه
و تخم مرغ بر روی آنها بکشند بشکنند و نم
پسته داخل نمایند و چند آن بکشد نه که آب
بر طرف شده بر روغن مبدل گردد و بعد از آن
بلاو کشید بر روی پلاو بگذارند بطریقی
که تخم مرغ بالا باشد **کیسپا پلاو**
بدانکه کیسپا پلاو طعام قرار داده اند است
اگر خوب عمل آرند و صفت او آنست

که شیردان و جربه روده شکسته گوسفند را
پاک کرده بعد از آن بصابون عراقی بکشد
دستار سفید مکرر پاک بشورند و گوشت
بسیار را ریزه نمایند اولی آنست که استخوان
نداشته باشد و دنبه بسیار را قیغه
کشیده چنانچه آب شود و بپایز مقدار
همه بوزن تبریز و پنجاه مثقال ادویه و سیله
و دواله بعد از احتیاج و برنج مقدار نیمه
و جعفر زعفران نیز داخل میکنند و فانیج
بینت و گوشت همه در دنبه بکشد و این مصالح
یک لکریست

یک لکریست و این اجزاء را مزوج ساخته هر چند
آب این کمتر بهتر زیرا که پایش بسیار است اگر
آبش بسیار شود بهتر میشود و شیردان و غده را
بقاعده پاک کنند اگر زیاده باشد مرز که و چون
برگشتند سرش دو هفته بدیکر و چند آن بپوشانند
که نرم شود و بعد از آن او را صاف غصه پاک کرده
پاکیزه با آب سرد بشورند و درسته دیگر اگر قیر
بگذارند بهتر است و این اختراع این میکند است
بعد از آن شیردان و غیره را بچینند و شربت
بعد از احتیاج بدهند و در غنیمت دم نمایند

و نش او جان باید که تا صبح بکوشد و اگر از جوش
 بیفتد محترمانه باشد باید که سرخ و نرم شده و علی الصبح
 نان تنگ بر طبق گذارند بسیار به کشته **دولتم**
 و این را اهل روم بسیار ترتیب میدهند و در آن
 مشهور در معروفیت صفت او گوشت ترا
 قیمه نازک کشیده برنج و نخود بسیار و ادویه
 کوفته بهم آمیخته و نمک درست نموده و کلم را برک
 برک نموده علیج یکجوش بدهند و بعد از آن
 قیمه و اجزاء مذکور را به برک مذکور بچینند و یک
 یکچینند و اندک شربت و ریح داده دم نمایند

شاه بلوط

شاه بلوط پلاو بقاعده فاورم پلاو
 و است بلوط را یک نموده در محل آب کشیدن
 داخل نمایند **هستم** دیگر گوشت مرغ
 بزنند و گوشت برهه اول و نه است بطریقی
 مع کشش سبز و اینها گوشت میگرداند و در آن
 بغم طماخ است **سیجری پلاو**
 صفت او است که اندرون مرغ را بدانه
 انار و پیر و کشش سبز و فلفل کوفته بسیار
 بسیار بدو بپاشند و بپزند و پلاو ساده
 علیجده دم نمایند و ادویه بسیار فلفل

و زنجیر و دار چنبره و سبده و جوز و ادویه
 در هم کوفته با لار بلا و پاشنه بر نه سپاه
 و تلخ شود و مرغ را بر سر او چیده سر دیگر را بشویند
 و بخیر بکیند و لاش بجد اعتدال در زیر و بالار
 دیگر بکیند تا آنکه مرغها سرخ شود و این
 اختراع بادش. حجازی سلطان محمد بادش است
ماش پلاو و عدس بلا و هم هر یک
 طریقی است ماش با عدس را علیحدگی شایند
 در عمل آب کشیدن داخل نمایند **سرمشک**
سپلاو و خربلا و نیزه و دیگر اما خربلا

در محل

در محل نمون مر با بد بخت نالیستی
 نشود **سستول پلاو** و کدوم تازه را
 سستول نمونه با برنج همراه بپزند
ترکمان پلاو صفت او آنست که
 گوشت را قلیه نمونه و بعد از آن خراشند و بخود
 درست بسیار و پیاز حلقه و ادویه درو
 بپزند و برنج انداخته دم نمایند **لقمه**
پلاو در رنگ شله بلا و است که سخت تر
 از شله بلا و باید بخت درشته و کوفته روزه
 و عدس مع جزر و سفناج مرا اندازند و درخت

بسیار می دهند طعام بپزند و بپزند و بپزند

بلدو او را بپزند و در آب

او بپزند و در آب بپزند و در آب

بپزند و در آب بپزند و در آب

فصل دوم در ذکر بلاد و ترش لیمو **بلدو** طعام است

و صفت او آنست که مرغ را خرد و در آب

ناید بعد از آن خود بپزند و در آب

در در بپزند و در آب بپزند و در آب

و آب لیمو و چاشنی قند بگذارند و گشتن سبز

و مغز پسته و مغز و سیر فایده نیست در غرض

برنج

برنج نه که در است غنچه دم نمایند و نزع

بیکر لیمو شیرین که از دانه و سی در آب و ورق

کشد و بلاد را بطرز قبول طبع نمایند

مع آب لیمو و قند و باقی مصالح نیز علی حسب

نارنج بلدو نیز به همین طریق است اما آب

نارنج را خوب مرغ به فشرود که تلخ نشود

و تازه اعلی است و در مصالح و طبع هیچ

فرق نیست به لیمو **بلدو** او را نیز بطریق

لیمو بلاد و حشمت مرغ بپزند و فرق اینست که

او را لیمو و ورق میگذرانند و این را به ورق

کرده میگذارند و اعلی میشود هر محل که به
میان آب لیمو شیر و قند بر درش یا به
سماق پلاو اگر خوب طبع نمایند فرز
از لیمو پلاو نمیتوان کرد صفت او آنست
که سماق را بخت خاک او را بدر کنند و
بآب بیندازند و خطه با بسته و بعد از
او را آرد بر نهند و به شمال دستار سفید
بیندازند و بیاورند تا چکیده شود و بعد از
او را سفید تخم مرغ زرد و کف بگیرند و صاف
نمایند و پلاو او بطری لیمو پلاو طبع میشود

رشد

دشک پلاو گوشت بز یا میشک
پارچه پارچه زیره غصه بعد از صاف کارس
خود بریزند و چون گوشت محراب شود شک آب
غصه برنج بیندازند و بر و کشمش بسزد و اهل
غصه آب زرشک ریخته دم نمایند **الو بالو پلاو**
او نیز بطریق زرشک پلاو طبع میشود اما الو
بالو را بدست رساید بالید و غصه با بد چوبه
و زرشک با بد جوش نیده و الو بالو را بعد
از پالیدن بدستمال بیندازند تا چکیده شود
اما در تر بطعام رساید و ادویه را نکش برود
انار پلاو نیز بطریق زرشک پلاو است

انا را رطوبت باید چو شیند و هر چه افتد
 بلا و ترش است کشتی سبز و سیر و غیر
 بادام مقشر و شسته نموده لازم انداخت
متن پلاو صفت او آنست که
 گوشت بره را بخیمر غنیم بر و غنیم سرخ نمایند
 و بعد از آن پیاز نازک حلقه کشیده و
 سرخ غنیم بر در گوشت در دیگر علیج
 بریزند و بخود بخت و پسته مقشر و کشتی سبز
 و بادام ترش در و بریزند و سرکه اعلی
 شده و چاشنی کنند و اندک زعفران
 داخل نمایند و بگذارند تا سرکه بخور شود

در غنیم

و بر روغن بیدل شود و پلاو ساده علی حده بخت
 بر بالای اجناس مذکور یا بر پلاوی او بریزند
 و در زمان شام به جنت مکان شاه طویا
 علیه الرحمة و الغفران متنجن به ظرف علی حده
 می کش [بیدند] و بسیار تناول می فرمودند
 بقلمه پلاو و اورانیز بطریق متنجن پلاو و طویخ می نمایند
 اما این به آب ناردانه است و صفت او آنست که انار دانه
 با مویز سیاه و مغز گردگان و بادام بگویند و اندک شیرینی
 کف مال نموده و شیرین اینها را بلیزند و بر بالای تخم بریزند
 و کشتی و مغز بادام و کوفته ریزه داخل نمایند و بخور کنند
 ۱- مه بوقلمه

تا مر با شود و بر سر پله و سارده بر تپه بچینند و بر تپه انار
 نیز می خورد غوره پلده صفت او آن است که گوشت خورک را
 ریزه نموده بعد از صاف کردن در چینی قلم و پنجه و مفر و پیاز حلقه
 داخل نمایند و بعد از لحظه ای که او را پال کرده چهار گوشه ریزه نماید
 و پسند ازند. چون نیمخت بود پنج و گشتن بر سر و مفر نیست
 سیر پسند ازند و اگر غوره را بطریق معهود صاف نموده مع چاشنی
 قند که درین زمان اگر بگویم حکم آن عناق است. داخل نمایند
 و روغن بختدم نمایند و بر گوشت پره نیز می شود. را آفره کبک
 اعلی است ۳

سپاه پلده
 انار را در انار آب جوشانده صاف نمایند و گوشت را با بختنی نموده
 بلند ازند تا مضر شود و گشتن و مفر با دارم و لیس لازم است و سپاه کرب
 این از کمالی دارد. بعضی گوشت این غیر غر را از انار
 و گشتن و لیس و پیاز و دار و پره نموده جدا جدا کانددم می نمایند و پره نموده

۱- ف از و بعد از آن تا اینجا را ندارد ۲- ف: حاله ۳- ندارد در
 ۴- ف: از و آقا تا اینجا را ندارد

و شاه
 و شاه اسماعلی ثانی به این سر داشت

شاه توت پلا و
 او نیز بدین طریق است، و تصرف این کینه است

۱- ۲، طوط

دست افاد پلاو

اولی آن است که پلو را بعد از پختن شدن گوشت
ساده نیم پخت نموده آب از آن بدهند و روغن و چاشنی
قد داده دم نمایند و یکبار گفته شد [ب] که یرو
گوش و بادام و چاشنی لازمه پلو و ترش است

ذغال پلاو

از نیز به طریق سیاه پلو و طبخ می شود

نصیر پلاو

نیز به طریق زرشک پلو و ترش اما تر را چکیده می باید
و به گوشت مرغ می باید پخت
محلای مرغی پلاو

به طریق قبولی طبخ نموده می شود اما سرکه مع چاشنی قد

۲ - مقصود ذغال اخته است

خوبی طبخ

قبولی طبخ نموده میشود اما سرکه مع چاشنی قد
وز غفران داخل نمایند و این نیز گوشت
مرغ می باید و اگر تر است به بیره و کوفته بهم
میشود و چون ترشی از خود داشت مرغ بعد
کمیت خوش خرام در وصف افام پلاو

شیرین جولان دارد میشود **فصل**

تالیش در ذکر افام پلاو شیرین

سارو پلاو طعم مشهور معروف است صفت

او آنست که مرغ را با آب خالص بیندازند

وز غفران رنگین بریزند و چون مرغ برسد

شیر و قد مکرر بطریقی که پیشه مرغ فایده

بریزند و مغز پسته مفش و مشک را با کلاب
 حل غصه داخل نمایند و در وعظ داده و دم نمایند
 و اول را سبب آنست که در وعظ را قبل از شرب
 بدهند و سنبوسه لازم است و مفش
 آنست که قیام نازک اعلیٰ ادویه و پیاز به
 بزنند و نان تنگ را بریده سنبوسه به
 بندند و در وعظ سرخ غصه بعد از کشیدن
 پلا و بر سوسه و پلا و بگذارند و قند
 سلابه غصه با مغز پسته بر سر او بپاشند
قبول مغز گوشت مرغ را قلیه غصه
 در دیگر بپزند و پیاز و ادویه و نخود و مغز
 پسته

بسته مفش بر در افطار اندک در مرغ بخورند
 و این سنبوسه ندارد **مغز و دیگر**
 آنست که او را بر گوشت بپزند و در غفران
 و مغز پسته داخل نمایند و در محل کشیدن
 قند را با مشک صلابه غصه مرتبه مرتبه بپاشند
 و استاد در تریش میگوید **پسته**
 مغز انجمن باید زهر نیکیان بخشد که که پایی
 قند و بالا قند و روغن در میان باشد **نوع دیگر**
 الکه سار و پلا و طنج غصه مرغ درست و کوفته بازرگ
 گوشت بره مراندارند و او را نیز میمانند

سنبوسه مرصع صفت اولست
 که مغز بادام و کشمش با بلای زکیبی
 آمیخته بر سنبوسه بگذارند و تخم مرغ
 بجز صفته کرده بر سر کج سنبوسه نیم بخت
 تخم مرغ بگذارند و بروغن سرخ نمایند
 و سرخ نمودن این اشکال دارد **شکر**
بلال صفت اولست که مرغ را ریزه
 نموده بعد از صاف کار نخود مفسر و
 قلم دار چمن بپزند و برنج و پسته
 مفسر داخل نمایند چون برنج برسد
 شیر

شیر قند داده شکر و روغن بکنند
 دم نمایند و این بزغوان نیز احتیاج ندارد
سوسوبلا و بطریق شکر بلال
 اما چون نیم رسی شود درسته و یک علیحد
 همانان تنگ کن درشته روغن بقدر احتیاج
 کفایت به همسند و این بلال و نیم رسی
 بر روزان ذکر بریزند و یکته همان
 بر روزان ذکر درشته سر یک را به پوشند
 و انش بحد اعتدال درسته و یک و بر بالار
 دیگر بگذارند تا آنها را بال و پای پس سرخ شود
 و بعد از کشیدن آنها را بر روز بلال و

گذارند **سبز بلا** و بطریق سبز بلا
 طبع مینمایند اما این را نیل میزنند تا
 سبز میشود و سنبوسه این را نیز سبز
 میکنند **سرخ بلا** پوست
 افروز را با ب بیندازند و آبش را
 صاف نموده برنج بریزند و چون بریزند
 شیر قند و روغن راده دم نمایند
 و او را زود در میان کشید و کرنه رنگش
 بریده میشود و سنبوسه این نیز سرخ
 میشود **شک بلا** و **عنبه بلا**
 بطریق شک بلا و است اما این را بشیره
 نبات

عسل میزنند و عطر میزنند با کلاب
 عسل عسل میزنند و مغز بسته این نبات
 بسیار مرغوب و صبیح و بر غفران ندره
سبز درافتم قلبه از ترش سده و بورا
 و این نیز بر سه فصل گفته میشود **فصل**
اول درافتم قلبه ترش قلبه لیمو
و نارنج صفت هر یک بیت با یک
 مرغ را زیره نموده میان حلقه بسیار روغن
 دارچین داخل نمایند و بعد از چاشن خود
 و پیاز و آب لیمو چاشنی قند داخل نمایند

و این صلیح دار و ترش و شیرین
 و کوفته او بگوشت مرغ مرابیه و بخرش
 و مغز بادام در عفران داخل نمایند اما
 رسته نبات **قلیه بونی** صفت
 او آنست که کلمه با چه بره را پاک کرده بگیرند
 و جگر بره را مع دهنه بعد از کف گرفتن
 نمایند و خود و پیاز و دارچین انداخته البیو
 مع چاشنی قند بدو از کلمه در جگر مرغ
 میشو و از دل کلنگ نیز میشو اما او را
 شب مرابیه کرد **قلیه سرکه** **فح**
 بگوشت مرغ است که بطریق قلیه نارنج

اماز

و این صلیح این سرکه است و چاشنی قند
 و کوفته او بگوشت مرغ مرابیه و بخرش
 و مغز بادام در عفران و جقندر و پیاز درست و
 رسته نبات **قلیه سماق**
 او آنست که کلمه با چه بره را پاک کرده بگیرند
 و جگر بره را مع دهنه بعد از کف گرفتن
 نمایند و خود و پیاز و دارچین انداخته البیو
 مع چاشنی قند بدو از کلمه در جگر مرغ
 میشو و از دل کلنگ نیز میشو اما او را
 شب مرابیه کرد **قلیه سرکه** **فح**
 بگوشت مرغ است که بطریق قلیه نارنج

اماز

فلم نموه بر رویش بپندارند **قلیه**

عنبر غوره را صاف نموه بعد

از بختن کدو غوره ترشی مع چاشنی

قند بدهند و بعضی در بجان را سرخ

عموده بقلیه مذکور مراندازند **قلیه**

سیراب صفت او آنست که شکنبه

کا و کوه را یک کرده چار گوشه ریزه

کنند و بپوست رینه کوفند بوله

نمونه بدستور شکنبه ریزه کنند

و بکوشانند بعد از آن گوشت

سینه کا و را چار گوشه ریزه کرده

و مع کوزه

عسل بخورد و قشر نموه بسیار و بسیار

را و به خصوص قلم را صبر و زابا کا و را

چهار حصه نموه بپندازند و شب دم نموه

علی الصبح سرکه اعلی مع چاشنی قند

وزعفران داخل نمایند و لعاب دار

مر باید اگر شکنبه کا و نباشد اگر کوفند

نیز بدین دستور طبع میشود و در شب

بسیار کوفند در محل دم نمودن داخل

نمایند **قلیه الوصیه** الوصیه را بپزند

بعد از بختن بخورد و پیاز ترش و چاشنی

قند بدهند و نفع آن تر و خشک لازم

اونست در سخوان الکوبه را بدر کرد
رو در او بیندازند **قلیه بادا**
همان قلیه الوجیه است چقاله بادام
پرست کنند بیندازند این تفرق
فقیه است و نعنای ترکش نیز تر از
لوازم است **قلیه به** گوشت
شیشک فزیه بعد از صاف کار
و بختی پیاز و نخود اگر به شیرین است
بیندازند تا به پزد و بعد از آن سرکه
اعلا چاشنی بدهند و اگر ترش باشد
بعد از چاشنی دادن بیندازند مفضل
نمود

عنود **قلیه انار دانه** که او را
بیمه حبشین است و بسمای فزیه
نیت حبشین که دارد در صحبت
نزعقره **نوسیه** کم بهایی که چه در
دماغ دارد **صفت** او است که گوشت
شیشک فزیه را ریزه عنود به پز و نخود
و حقیقت را بیندازند و بعد از پختن
اینها آب انار دانه مع چاشنی قند
یا غیر بدهند و اگر سبزه و سرشک و
کشمش و مغز بادام و مغز گردو و آنچه
لازمه او است و باید که لعاب دار باشد

نذران **قلیه زرشک** او
 بدین طریق است و اولاً میوه را
قلیه رب انار درست
 کنش و زغال و غمزه بدین طریق است
فصل دوم در افق
 قلیه هارس ده **قلیه ساده** که بسیار
 ترکان بوز قلیه میگویند قلیه اعلاست
 و حکیمان است و اولاً قلیه دو بپازند
 میگویند و کمر را نیز مستحکم و رس نزد
 و شهوت را فزاید صفت او آنست که
 گوشت را بعد از ریزه کردن و صاف کارس

عنودن

عنودن بپاز حلقه بسیار و نخود قشر
 بشمار در در ریزند چون گوشت نیم پخت
 شود و قلم را در صبر بسیار و فلفل است
 و زنجبیل و فلفل کوفته داخل نمایند
 و نمک درست نموده بپاشند و قرفله و
 هل در کار کنند **قلیه ترکی**
 و او نیز بدین طریق است اما بعد از پختن
 او اسفنج بیشتر انداخته تخم مرغ بیشتر بر
 اسفنج بشکنند و او را کوفته و زیره
 کرمان مع نمک بر سر تخم مرغ بپاشند
شب به تنور گوشت شیشک

برودار یخز نمف بعد از کف گرفتن بخورد
 درست بسیار و پیاز حلقه و پیاز است
 و در جگر و فلفل و غیره و زنجبیل درست
 بسیار در رو بریزند و کوفته تا بریزد بپزند
 و جز را انداخته دم نمایند **بخنی بول**
 تغلی را بول نمف درست بسیار کرده
 مع کلمه باجم که از هم جدا کرده باشند
 یخز نمف بطرف علیج بکشد و این طعم
 بر روز چشیدن **سلاطین** اوز بکیم است
قلب خشک که نرگان فزرد میگویند
 برة لاریزه نمف تفت بدهند و بروغن

دین

و نیمه برة سرخ نمایند و پیاز حلقه
 بسیار و ادویه کوفته بپاشند و بر
 روغن تنگ بکشند و بعضی ماست
 پالایند بر روغن و بر روغن و بعضی
 عمل و هم در محل خوب است
قلبی جزر بطریق بوز قلیه است
 و بعد از بختن گوشت جزر ریزه کرده
 بپزند از روغن کوفته ریزه و اسفنج انداخته
 جاشنی قند بدهند **قلبی خشک**
 گوشت آهرا بعد از بختن تفت
 مع پیاز قیم و ادویه بدهند و کشک

مالیده و صاف غصه بدوریزند و کسیر و نفع
خشک بدوریزند و مغز گردکازا گرفته درو
ر بریزند دروغن چندان بدهند که پس
بدهد **فصل سی**
در افت م بوران و صفت بوران زشت
که کوشش رابع دهنه تفت داده و بیابان
و او ویم بریزند و شربت داده تا محو شود
و قلم دار چمن و فلفل و زیره که مانده داخل
نمایند که در زیره کرده بیندازند و بسیار
تشک آب ریخته زیر که که آب میدهد
و کوفته زیره بر سر او بیندازند و سیر
و اسفناج و نفع است و باد بخان را علیهم

جوشانین

جوشانین بروغن سرخ غصه بر سر او بگذارند
و ماست چکیده را بعد از کشیدن مع کشیده
نفع است خشک و سیر بر سر بوران بریزند و قیحه
بر سر بوران بریزند و قیحه بر سر او بپاشند
دفعه م بورانی و کلم و مار جو به و خیار
و کاکل و کنگر و زنج و غیره بدین طریق است
اما دونه که دونه رو باد بخان را
اندرون فانی کرده بقیه لذیذ بخته براد ویم
بر کشت سرایت ترا بکوفته گرفته بر سر قلیه
یا قیحه بگذارند و بعد از کشیدن ماست چکیده
لازم اینهاست **بورانی باد بخان**
باد بخان را در شیر از طور ملخ مینمایند شیندیت

بلکه دیر صفت او است که گوشت مزه را
با بخود درست و پیاختن میگذارند و محتر
میکنند و باد بخان بر روغن سرخ نمینهند
و بظرف میکشند تا سرد شود و کشتک مالیده را
بر سر او مع اب لیمو بریزند و بر هم زنند
تا مضمحل شود و بعد از آن زعفران را اصلاح
نمده و بر روغن مزوج کرده بعد از کشیدن بر سر
او میریزند **بوران صبی** - فیار را
در نزد طرفه تر ازین طبع بنمایند و صفت
او است که قیحه را محتر نمایند و بعد از آن
شنگ فیار را ورق ورق نموده بر روغن
سرخ نموده بر سر او بگذارند و ککیر را با مویز
سیاه

سیاه و مغز گردکان و سیر را بشیند
و بر سر او میریزند **مار چوب**
به تخم مرغ طبع نمینهند و صفت او است
که قیحه را زک را بعد از پختن مار چوب
ریخته کرده و زرد آب او را بگیرند و بدان
قیحه داخل نموده تخم مرغ بر سر او بکشند و
روغن ریخته بر هم زنند تا پخته شود و این
قسم است ندارد اما سیر را و دویه از لوله
قیحه کدو که عبارت از گردان قیحه
قباق میگویند صفت او است که قیحه را
مع دینه و پیاز و دویه پخته کدو را چاکرند

ریشه عرقه بیندازند تا به پزد ماست از لوازم

باب چهارم

در افام اشش آردینه و غره **ماهیچه**

صفت او است که محرار او را قیحه بگیرند و

پیان و ارویه و زعفران مع کوفته بپوشانند

وصاف عرقه علیحد جوش بپزند بکشند

بار و در و سرانگشتی را محرابدین

طریق است اما چاشنی با و در دست کش

و سرانگشتی را سرکه چنان و زعفران

لازم اینهاست و صفت دست کش آنست

که مویر و انار دانه را مع کرکمان و بادام و

فندق

نمونه و سرانگشتی را بپزند و سرکه را با آن بپزند و زعفران را با آن بپزند و در دست کش

فندق و پسته و جلا قوچ بکوبند

و کف مال نموده صاف کنند

قوشدلی چون شیرو به قیحه لذیند

به پزند و علیحد بپوشانند و محراب او نیز

قیمه است و قفق و سررست انار مع چاشنی قند

جوشیرو ریحان و کرفس و کندا

نیز بدین طریقت و چاشنی اینها سرکه

دوشاب است و بعضی محل ماست نیز

مکینند قفق ماست کنند قورمه مری

کرد **آشش بقرا** الحی اشش خوش

طعم خوش خوراکست و محرار او قلیه است

و مصالح و صفت او گفته شد و احتیاج
بشکر ندارد **بقرا** **لب** نیز بدین
طریق است **بقرا** **انار** نیز بدین طریق
است اما قتیق او آب انار است مع چاشنی
قند و آب انار را بر بخار داخل مینمایند
کرد و چقدر روغن انار بایه انداخت
بقرای خوارزم صفت او آنست
که گوشت را قلیه کرده بعد از صاف کردن
نخود درست و پیاز و جوز و شلغم داخل
نمایند و بقرا پندارند و این در هم پوش است
و قتیق ماست یا گندیش **رشته**

گوشت

گوشت او پاره پاره می شود و مرغ احتیاج
دارد و قتیق بسیار و گوشت پشمار و عدس
بحد اعتدال و با قلی و سیاه چمک و
لوبیا اینها علیحد جوش بپزند بدین پندارند
و سبزه را و جوز و شلغم و کلم و روغن انار
و کنند و مرزه است هر کدام محلی دارد
و در نزد اهلس احتیاج به بیان ندارد
لنگ بره بره را می کنند تر از آب
است و قتیق او ماست و قلیه اش فوریست
سبزه **فت** اما نیز بدین طریق است
امازره **داد** در نسخه زلف یا رسل

فتق و محرّاطریق، بهیم است و جو شیر
کوش کشکیر و ناف هروس و جو شیر
منش و محراء اینها هم قلیه است و زعفران
اجتناب دارد و فتق سرکه دوش آب
و آب لیمو و قند اگر میسر شود و جبهه
فتق اعلی است **ساق عروس**
کنند نراز لنگ بره است و بطریق
لنگ بره طبع میشود **شش بولانی**
خیر راع مغز گردکان کوفته خیر کنند
و بعد از آن او را مانند بغرا بزرگ
ببندازند و فتق او مات یا کفک

و فارم

وقا درم خشت در بهشت
و لختک و برک بنید هم یک طریق
وحید درم و حبیبی را محرش
قیمه است و فتق سرکه دوش آب
قیمه شش اناج مصالح او بطریق شش
رشته است اما چون اناج ببندازند
تخم مرغ شکسته بر هم زنند و کل با بونه
و راز یا نه و شبیت از لوازم است
قیمه شور با استادان او را
ام الا شش خوانند صفت او اینست
که گوشت را بخیزند و کفت بگیرند و بعد از

صاف کار بر قیبه بسیار مع دینه کشیدن
 خواب او را گرفته بیدارند و بر هم زنند
 که از هم و اشود قلمها را در چپ و فلقل و
 زیره و بیاض و قرقل و زنجبیل کوفته نماید
 و کوفته ریزه بسیار و برنج احتیاج دارد
 و برنج انداخته سبز از جگر و کلم و شلغم
 و اسفنج است **شش نارنج و لیمو**
 بخور مع مرغ بیدارند و بعد از صاف کار
 نخود مقشر و بیاض و قیسم و قلم دار چین
 بیدارند و دو کوفته بزرگ بیدارند
 و چون برنج نیم پخت شود آب لیمو با نارنج
 داده پاشنی مع قند درست نمایند و سبز

او

و عدد سبخته می ریزند تازه ورق و کنارهای
 او را به غیر می گیرند و شیر نبات یا قند مکرر با مشک
 و گلاب بقدر احتیاج به کار می برند و در میان
 شیر به مرور می جوشانند تا به کمال برسد و الحق
 چیزها مقبول و مطبوع است
 که طباع مختلف است

باقلا و ای دیگر

از نانی که به عبارت ترکان بنر لاج می گویند
 می برند و صفت او آن است که بنر لاج را
 به طریق خشک بزنند و بر روغن سرخ نموده
 در شیر قند مع مشک و گلاب بجوشانند و مغز
 لیمو مقشر داخل نموده بکشند
 این حقه آذوقه راه اعلاست
 ۴- ف: شیر قند یا نبات مکرر ۴- م: طبایع
 ۵- م: بنر لاج ۶- ف: میز پرند

بودق
اما صفت بورق آن است که ارد اعلی را از آن
والا بد کنند و باروغن ^{علی} و تخمیر مایه و سرخس را نمایند
و ستمال و تندر سفید آب کشیده بپوشانند تا سفتی
بایستد و بعد از آن قیمة اعلی با روغن بمانند دانه
خشاکش بکنند و تفت داده بگذارند که مهتر شود
و بر روغن مبدل شود و پیاز بسیار و ادویه به حد اعتدال
در روغن بزنند
و بعد از آن آب لیمو داخل نمایند و قند چاشنی نمایند
و طبع چنین ^۲ یا کوبتر بجه - اگر اینها نباشند مرغ مهر
سند ^۳ ریزه کنند و داخل قیمة نمایند و ادویه تا مفرده ادویه
و آب لیمو حد رسد - بعد از آن بگذارند که قیمة سرد شود
و تخمیر ^۴ کرده مقابل گردوی پوست دار بگذارند و او را تنگ
نموده به طبق نقره یا مس سفید روغن آب گرده و صاف
نموده بپزند و آن ورق را پسند از آن و باروغن بپزند
تا تمش ورق و بعد از آن مرغ را چیده و قیمة
بر سر او ریزند و بقاغه ^[۳۰]
۱- ف: تخمیر ۲- ف: بیلدر چین ۳- م: نموده ۴- م: مکرر

در روغن مبدل شود و پیاز بسیار و ادویه به حد اعتدال در روغن بزنند و بعد از آن آب لیمو داخل نمایند و قند چاشنی نمایند و طبع چنین یا کوبتر بجه - اگر اینها نباشند مرغ مهر سند ریزه کنند و داخل قیمة نمایند و ادویه تا مفرده ادویه و آب لیمو حد رسد - بعد از آن بگذارند که قیمة سرد شود و تخمیر کرده مقابل گردوی پوست دار بگذارند و او را تنگ نموده به طبق نقره یا مس سفید روغن آب گرده و صاف نموده بپزند و آن ورق را پسند از آن و باروغن بپزند تا تمش ورق و بعد از آن مرغ را چیده و قیمة بر سر او ریزند و بقاغه [۳۰]

است که باز دایره شمع
در هر وقت از صلوة و
بعد و مرتکب نماز نکرد
در پاک و بکیزه دارد و
لاست طبع را پاکیزه کند
شت آب کشیده کار
از نفوس و طهارت
است و محبت و تحمل و
ق خوش و نیکو کار
لازمه این کار است
خدا دایست از بجا
از بر ابراض از راه

بودق
 اما صفت بودق آنست که از
 دالاب در کنند و باروغن ^{علی}
 و سمال و سقید آب کشیده
 بایستد و بعد از آن قیمة اعلی
 خشاش بکنند و قف داده
 و بروغن مبدل شود و پیاز بیا
 در و بریزند
 و بعد از آن آب لیمو داخل نمایند
 و بعد چینی یا کوبتر بجه - اگر
 شده ۳ ریزه کنند و داخل قیمة
 و آب لیمو حذر نکند. بعد از آن
 و ضمیر ^۲ کفنه مقابل گردد و پودر
 نموده به طبق نقره یا مس سفید
 نموده بریزند و آن ورق را
 تا ترش ورق و بعد از آن
 بر سر او ریزند و بقاعده
 ۱-ف: تخمیر ۲-ف: بیلد

اسحاق اطعمه در این باب نموده است
 ز بودق نیست چیزی در جهان به
 معروف است و در زمان شاه اسماعیل
 و بعد از آن

و صفت او آنست که باز در بره شمع
 پروان گذارد و در هر وقت از صلوة و
 صوم فالر نباشد و مرتکب مناهر نکرد
 و ظاهر و باطن خود را پاک و پاکیزه دارد و
 جمیع اسباب و الایات طبع را پاکیزه نکند
 و در دفعه صفا گوشت آب کشیده کار
 که لذت دست از تقوی و طهارت
 پیدا میشود و غیرت و محبت و تحمل و
 با برادر و خلق خوش و نیکو کار
 و با علم ساز کار را زنده این کار است
 و مورد این و صبله غذا است از پنجایه
 اقبال باینه کرد و از پراهر اخضر از که راه

عالیت و از آن است **ع** که عیسی
 است و بطور طریقت خاصه **مقدمه**
 بدانکه در مقام با قلاوا و بوری و غیره
 بدانکه با قلاوا نسبتی بعلم طبعی ندارد
 و استناد آن ماضی درین باب جانب
 انصاف مرعیه نشسته اند و از نسبت بقیام
 دارد و حق این است و چون میراث
 حلال است و با بارش رسیده بنا برین
 درین سبک نوشته شد بدانکه با قلاوا
 با قلاوا است آنچه مشهور است بعد
 مرعیه و الا بقلاوا و مرعیه است
 و این کینه بخور کره تر و فندق تر معلوم آورده

درست

درست و پسند میشود و سخن افتاده
 اصل او آنست که از نون لوکش بزنند
 که او شیر کفش و دندان گیر و درین روزگار
 از آن تنگ میزنند اما خوب میزنند و در وقت
 و لبستی میشود و صفت او آنست که ازین
 مغز با هر کدام هم رسد منقش نمیشود در دهن
 باید گرفت و او را بشیره قند مکرر و عطر
 داخل نمیشود بچش نند تا اینکه حلوا شود
 بعد از آن لوکش را بریده و میان او را
 از آن حلوا که مرکز شد بر کرده بطرز سبزه
 ببندند و بروغنه با دام یا گوسفند بچرخ
 نمک که اندرون او خام نباشد و بعد از آن

بشیره قند مکرر و قوام یکوش نند و مشک
 با کلاب حل نموده مرتبه مرتبه بدو بپاشند
 تا آنکه نرم شود و خشک نباشد و از به
 نباشد که اینها عیب طبایع است
 بعد از آن بچوب فلفل رسفید کشید و
 مغز پسته معشر را با قند و مشک صلا یه
 نموده بر روی او بپاشند **و با قند و**
 بزرگ درست بنرم بزنند و در رویم بسیار
 ترتیب بنمایند صفت او است
 که نان تنگ را بقاعده طبی که طرف او است
 در دور بزنند و بر غلغله سرخ نموده ورق ورق
 نازک کنند و بدان طرف میکذارند و عدس
 بچینه

در سحر خندان که زنگینی شود و اینها که مذکور شد از طعام
 خاصه خواهند هنوز کم است اگر شروع در پیر معشر

بیم لعل می افرازم

زبانم لب فرو بست از تکلم ^{بیت} که کردم من بدین بسته را
 و هر طبایعی که بدین مصالح مذکور طعام را بدو طبع نماید
 که تمام طبایعی نبرد و اسم راستا دان ماضی را بدو نام نکند
 اعلم

